

Üstadımız bazı talebelerinin kendi yerinde şehid olduklarını ifade ediyor. Halbuki gerek Kur'an'da gerek Nurlarda ecelin tegayyür etmediği yazıyor. Üstadımız bu sözü hangi makamda söylemiştir?

O talebelerin Üstad Hazretleri yerine şehit olması da zaten kaderdir. Allah'ın ezeli ilminde ve bu ilmin tecelli ettiği ve her şeyin son şeklini ve halini aldığı [Levh-i Mahfuz](#)da bir değişme bir şaşma olmaz. Her şey bütün şartları ve sonuçları ile bu kaderde yazılıdır. Yani o talebenin dua edip Üstad Hazretleri yerine şehit olacağı kaderde yazılı idi. Dolayısı ile "**Ecel tektir, değişmez!..**" hükmü değişmiyor ki bir zıtlık teşkil etsin.

[Levh-i Mahv-İspat](#), **askıda duran bir kader levhasıdır.** Yani verilen hükümler şarta bağlandığı için, şart tahakkuk etmeden hüküm de tahakkuk etmiyor. Mesela, Allah bir insan hakkında askıda bir hüküm olarak diyor "**Sigara ve alkol almazsa yetmiş yıl ömür verilecek**" ama o insan bu şarta riayet etmediği için, bu şartlı hüküm düşüyor o insan elli yıl yaşıyor. O talebenin duası ve neticesinde şehit olması kaderin bu alt birimine dahil olabilir.

[Levh-i Mahv-İspat](#) yazar bozar bir kader tahtası hükmünde olduğu için, nihai hükümler burada nadiren bulunur. Ama Levh-i Mahfuz her şeyin nihai durumunu içene alan ve her şeyi istisnasız kuşatan bir kader levhasıdır. Burada bir bilgi değişikliği *-haşa-* Allah'ın ezeli ilmine bir cehil vermek anlamını taşır. Zira ezeli ilimde değişim ve başkalaşım caiz değildir.